

ת"פ 52604/08 - ש' ק' נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בננתניה

ת"פ 19-08-52604 מדינת ישראל נ' קריולי

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל אוסטפלד נאו'
המבקש ש' ק'
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

לפני החלטה בבקשת הנאשם להוספת ראיות חדשות, לפי סעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" פ").

המבקש הורשע ביום 18.10.21, לאחר שמייעת ראיות, בביצוע שלוש עבירות של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בעת האישום הראשון, שהה המבקש ביום 25.1.19 יחד עם בת זוגו דאז (להלן: "המתלוננת"), בבית דודתו. עקב ויכוח שנתגלו בין לבן המתלוננת, תקף המבקש את המתלוננת בכך שאחז בזרועה, ומשכה מחדר המקלחת בה שהוא, אל מחוץ לחדר. באישום השני הורשע המבקש בביצוע עבירה של תקיפת המתלוננת, לאחר שבויקוח אחר שנתגלו בינוים, אחץ בצווארה באמצעות שתי ידיו והצמידה לקיר. באישום השלישי הורשע שתקף את המתלוננת בכך שבמועד אחר, גם כן במהלך ויכוח, אחץ בשתי ידיו את המתלוננת בצווארה תוך כדי שהוא מוליך אותה בהילכה אחרת.

הבקשה

ב"כ המבקש עוטר לבטל את הכרעת הדין שניתנה ולהוסיף ראיות חדשות, אשר לטענותו עשוות להשפיע על תוצאות הכרעת הדין. לדברי הסניגור, הכרעת הדין מבוססת על קביעת בית המשפט כי המבקש לא הביא כל ראייה לכך שחשש שהמתלוננת תכה את בתם הקטינה (פרוטוקול הכרעת הדין, עמ' 131 שורות 27-26). לדברי הסניגור, חוסר האמון שייחס בית המשפט בהכרעת דיןנו כלפי המבקש מושפע מkickעה זו וכן השפעה מכרעת על הרשות המבוקש. טעון הסניגור כי סעיף 167 לחסד"פ מאפשר הוספת ראיות חדשות אף לאחר הכרעת הדין וענינו מניעת עיוות דין. לדברי הסניגור יגרם עיוות דין למבקש, היה ולא תתקבלנה ראיות אלה.

בבקשה, בקש הסניגור להוסיף הkalטה בה נשמעת הקטינה מספרת על האלים שהפעילה עליה המתלוננת, דוא"ח אפוטרופוס לדין, דיווח עו"ס לחוק הנעור, החלטת בית משפט לענייני משפחה, אישור על הגשת תלונה במשטרת נגד המתלוננת וכן את ההחלטה על סגירת תיק החקירה כנגדה.

עמוד 1

תגבות המאשימה

המשיבה מבקשת לדוחות את הבקשה. לשיטתה, הכרעת הדין לא הושפעה באופן בלעדי מחוסר אמון זה בלבד והוא מבוססת אף בריאות רבות אחרות. בין הריאות, עדותה של בת דודתו של המבוקש וסתירות שנמצאו בדברי המבוקש עצמוו, שבדברים נמצא כי ביצע את העבירות בהן הורשע.

המשיבה הוסיפה וטענה, כי אף אם אמת בריאות הנוספות לפיהן המתלוננת נקטה באלימות כלפי בתם הקטינה, הרי שמדובר באירועים שהתרחשו זמן רב לאחר ביצוע העבירות מושא האישום, והיה אירועים אלה התרחשו לפני כן, הרי שהיא באפשרות המבוקש להביא את ראיותיו לפני הכרעת הדין.

דין והכרעה

לאחר שהתרשםתי מטענות הצדדים, נחה דעתני כי דין הבקשה להידוחות.

בית המשפט יutter לבקשת ראיות נוספות במהלך המשפט, רק במקרים חריגים וכאשר יגרם למבקר עיות דין (ע"פ 951/80 **קניר נ' מדינת ישראל**, ע"פ 5874/00 **זרובסקי נ' מדינת ישראל**). באשר לאותם במקרים חריגים, נקבע בפסקה, כי על המבוקש לעמוד בשלושה תנאים: הראשון, להוכיח שהראיות המבוקשות להוספה הן ראיות שלא יכול היה להסביר במהלך ההליך עצמו. שנייה, על המבוקש לשכנע את בית המשפט כי האינטראקציה שבhabaat ראיותיו גובר על השיקול שבשמירה על עיקרונות סופיות הדיון. השלישית, להראות כי הריאות הנוספות הינן קritisיות, אשר להן סיכוי לשינוי את התוצאה אליה הגיע בית המשפט בהכרעת דין (ע"פ 10221/06 **פיראס ג'ורן נ' מדינת ישראל**).

מן הכלל אל הפרט

לא שוכנעתי כי עלה בידי המבוקש לעמוד ولو בתנאי אחד מן התנאים האמורים.

מהיות בו השיב המבוקש לאישום ועד להכרעת הדין חלפה מעל שנה. המבוקש לא סיפק הסבר מדוע נודע לו על אלימות המתלוננת רק לאחר הכרעת הדין. אצ"ן, כי אף אם ככל ומדובר בראיות הקשורות להליך בבית המשפט לענייני משפחה, היה על המבוקש להסביר מדוע נודע לו על האלימות שהפעילה לטענתו המתלוננת כלפי בתם רק לאחר הכרעת הדין. זאת בפרט לאור העובדה שהליכי הגירושין בין הצדדים עוד לפני הכרעת הדין (ראו פרוטוקול הכרעת הדין בעמ' 130 שורות 9-4).

אשר לתנאי השני, לא שוכנעתי כי האינטראקציה העומדת בסיסי הגשת הראיות החדשנות מצד המבוקש עולה על עיקרונות סופיות הדיון. כפי שציין ב"כ המבוקש עצמו בבקשתו, "**הלכת זרובסקי**" עצמה שהובאה לעיל, קובעת כי ככל שמרחיק הזמן גדול יותר בין מועד שמיעת הראיות לבקשת להוספת ראיות חדשות, כך תהא נדירה וחרגה יותר היזקקות בית המשפט לבקשה שכזו. הבקשה בענייננו הוגשה לאחר סיכומי הצדדים, כשתניתה לב"כ המבוקש ההזדמנות להשלים את סיכומו גם בעל פה ואף מדובר לאחר הכרעת הדין. לפיכך, אין ראה מקום לסתות מעיקרונות סופיות הדיון.

באשר לתנאי השלישי, כפי שקבעתי בהרבה בהכרעת הדיון, העובהה שהמבקש לא המזיא ראייה לכך שתקף את המתלוונת משום שחשש שתכח את בتم, אינה זו בלבד שקבעה את אמינותו. אף אם היה מציג ראייה כללית לכך שאכן המתלוונת נוהגת להכotta את בتم, לא היה בכך כדי להסביר את גרסתו ואת התנהגותו בזמן התקיפה. התנהגות וגרסה, שאינם עולמים בקנה אחד עם דבריו לפיהם חשש שהמתלוונת תכח את בتم בחדר המקלחת (פרוטוקול הכרעת הדיון בעמ' 131 שורה 26-עמ' 132 שורה 2).

אף ללא קשר לשאלת האם אכן חשש המבקש שהמתלוונת תכח את בتم, הכרעת הדיון מבוססת אף על עדותה של בת דודתו של המבקש, על עדותה של המתלוונת ועל סטירות רובות שנמצאו בעדוותו של הצבוקש. כן הובאו מוצגי תביעה ומוצגי הגנה בהם אמרתו של המבקש במשפטה והועלו סטירות בין לעדוות.

לא שוכנעתי כי הבאת ראיות חדשות תנסה את תוכאת הכרעת הדיון בעניינו של המבקש. הדברים אמרורים ביתר שאת כאשר המבקש עצמו לא הבהיר שקיים את יסודות עבירות התקיפה (פרוטוקול הכרעת הדיון בעמ' 132 שורות 22-25).

אשר על כן הבקשה נדחתה.

הצדדים יתיצבו לטען לעונש במועד שנקבע.

ניתנה היום, כ' טבת תשפ"ב, 24 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.